

At ex hactenus dictis certum est, Holstenium falli; ut fallitur quisquis eamdem fuisse putat Valeriam urbem, ac Marruvium seu Marrubium, Marsorum olim metropolim, cuius nomen praesertim legitur in quadam inscriptione a Reinesio relata (a) cum titulo SPLENDIDISSIMAE CIVITATIS MARSORVM. Marruvium enim orientem versus ad Fucinum lacum perplura millia passuum aberat Tibure; cum ab urbe Valeria, ut diximus, Tibur usque, octies mille passuum iter esset. Ut observavit Cluverius, circa ea loca ubi nunc Vicovarum est, conspiciuntur etiamnum inscriptiones aliquot antiquae; tum muri etiam, quo oppidum cingitur, pars ingentibus saxis quadratis antiqui operis constat. Et primo ab ea urbe lapidea est aedes Petro dicata a Symmacho, summo Pontifice, millario vicesimo septimo ab urbe Roma in fundo Paciniano, ut scribit Anastasius (b). Haec omnia indicant, qui situs; quod fuerit vetus nomen Valeriae seu Variae, quae hodie VICOVARUM est, PATRIA Marci Antonii Coccii Sabellici, cuius vitam scribere aggredior.

Is tamen Marcus-Antonius primus omnium, puto, ut illustriori etiam nomine patriam honestaret, vocavit illam VICUM VARRONIS, cum in Epistolarum quadam (c), tum in Historiis (d), ubi, sunt, inquit, & circa Tibur in confinio Latii omnia ab Ursinis loca alienata, praeter VICUM VARRONIS, qui in Valeria via Anieni incubat. Et antea (e) cum locus hic esset ab ipso appellatus Valeria & Vicus Valerius, addit eum nobilissimae viae dedisse nomen: adeo ut Valeria, Vicus Valerius, Varia, Variae, Bariae, Vicus Varronis latine idem sonet, atque italice Vicovarum. Quare primus, iterum ajo, locum eum vocavit Sabellicus Varronis Vicum; namque ante ipsum qui ita locum vocaret, a me repertus est nemo. Cicero quidem Philippica secunda capitibus LXXXVII. & LXXXVIII. nominat fundum & villam Varronis: at haec erat ad Casinum montem, ideoque Casinatem illam Tullius vocat; atque id innuit ipse Varro libro III. de re rustica cap. V. sicuti etiam cap. XIII. meminit alterius fundi in Tusculano quod emerat a M. Pupio Pilone. Ex iis igitur Varronianis villis neutra est Vicovarum. Siquis Vicovari monumenta scrutaretur Sabellici temporibus antiquiora, is retegeret verum illius nomen. Non ab re interim puto memorare insigne illud sapientissimi Caesaris Cardinalis Baronii effatum (f): *Quod a recentioribus de rebus antiquis sine alicuius veterius testimonio profertur, contemnitur.*

Sed VICOVARUM jure gloriari, ex se ortum esse insignem hunc historicum, nullus ipso est luculentior testis. Epistolarum libro II. ad Foresium quemdam scribit: forte is est Sebastianus ille Foresius, Florentinus poeta, qui carmine italico complexus est, & Laurentio Medices dicavit praecepta de agrorum cultura. Ea in epistola Sabellicus de ortu suo & studiis amicum certiore faciens, VARRONIS, inquit, VICUS, nisi VALERIUS sit potius dicendus, quia in VALERIA sit VIA, in Latii finibus ad Anienem, mibi PATRIA est. Eum secuti Leander Albertus (g), Paullus Jovius (h), aliique non pauci idem affirmant. Fallitur igitur Nicolaus Toppius (i), qui Aprutinum eum esse ait; neque illum corrigit Leonardus Nicodemus (k), ut oportuerat, cum tamen jam pateat, revera intra Latii fines, in Pontificis Romani ditione, non in Aprutio esse Vicovarum. Fallitur quoque Franciscus Belcarius, Metensis Episcopus, qui in praefatione ad rerum Gallicarum com-

(a) CLVLN.  
CXIV. p.  
453.

(b) In vita  
Symmaci  
PF.

(c) Epist.  
lib. II.

(d) Ennead.  
XII. lib. VI.

(e) Ennead.  
VIII. lib.  
VI.

(f) Annal.  
Tom. I. ad  
ann. I. Chri-  
sti. §. XII.  
edit. secun-  
da.

(g) Descr.  
Ital. p. 133.  
Bonon. ap.  
Anselm.  
Giaccarell.

1546. in fol.

(h) Elog. clav-  
ror. liter.  
viror. Ven.

ap. Michael.  
Tramezin.

1546. in fol.

(i) Bibliot.  
Neapolit.

p. 203.

(k) In Addi-  
tion. ad Bi-  
blioth. Nea-  
pol. p. 163.